

freds med den Maade, hvorpaa Sagen bliver taget. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der nu er omdelt en Henvendelse fra hundrede unge Kunstnere, saa man kan se, at det er ikke grebet fuldstændig ud af Luften, naar der har været Tale om disse Klager; det er dog en meget betydelig Del af de unge, der undervises paa Akademiet, der giver deres Klage Luft.

Hvad angaar Teatret, havde Ministeren adskillige Indvendinger baade om mine Udtalelsers Form og deres Indhold. Han mente, at det var uberettiget at forlange Adgang til det kongelige Teater til billigere Priser, og erklærede, at hvis man fik det bevilget, kunde man give Adgang til Teatret ganske gratis. Noget saadant har jeg slet ikke ønsket, jeg har kun peget paa, at der navnlig under de nuværende Forhold, hvor Priserne er forhøjede i saa høj en Grad, burde være Adgang til visse Teaterforestillinger for moderat Betaling for Folk, der ikke havde Raad til at betale de høje Priser, og navnlig at de Forestillinger, som arrangeres for Foreninger, ikke burde træde hindrende i Vejen for, at der aabnes en saadan Adgang.

Den højtærede Undervisningsministers Angreb paa min Form gjaldt vel særlig mine Angreb paa Teaterledelsen. Han forstod ikke, at der, naar der forelaa Forslag om Ordning af Teatrets Forhold overhovedet, var nogen Grund til at drøfte Ledelsen. Jeg er ganske uenig med ham deri. Men jeg maa i hvert Tilfælde tilbagevise den „Form“, han brugte i denne Sammenhæng, idet han sagde, at det var noget godtkøbs at staa og holde disse Taler Dag ud og Dag ind. Jeg er mig ikke bevidst, at jeg har holdt disse Taler Dag ud og Dag ind. Jeg har overhovedet kun talt om Sagen to Gange, een Gang under Behandlingen af Teaterlovforslaget og een Gang nu; der er saaledes ingen Grund til at karakterisere min Optræden paa den Maade. Man kan ikke komme udenom, at Teaterledelsen tidligere har naaet et ganske andet Resultat, ogsaa rent kvantitativt, med Hensyn til Repertoiret, man kan ikke komme bort fra, at den nuværende Ledelse har desorganiseret det klassiske og nationale Repertoire, og man kan ikke komme bort fra, at der med Hensyn til Personalet er sket saa væsentlige Forandringer, at man ikke kan indrømme, at denne Ledelse virkelig er den rette, navnlig naar man ved, at i hvert Fald de udvendige Forhold ved Teatret vil vedblive at være de samme for nogle

Aar. Ministeren har ikke givet Antydning af et sagligt Forsvar for denne Teaterledelse. Han har kun udtalt disse Ord, som unægtelig forekommer mig at være noget godtkøbs.

Saa talte Ministeren om det mindre passende i, at jeg havde talt om Dannelse i Forbindelse med Personalet. Han anførte som Eksempel kgl. Skuespiller Jerndorff og spurgte mig, om jeg ikke ansaa ham for en dannet Person. Den højtærede Ministers Argumentation forekommer mig ganske besynderlig, thi han maa af mine tidligere Udtalelser vide, at jeg netop staa paa det Standpunkt, som kgl. Skuespiller Jerndorff har forfægtet med Hensyn til Kunst og Teatrets Ordning, saaledes at enhver Anklage imod mig for paa nogen Maade at ville se ned paa kgl. Skuespiller Jerndorff eller andre af hans Type er fuldstændig forfejlet. Naar jeg talte om Dannelse, vil enhver teaterkyndig forstaa, at mine Bemærkninger ikke gjaldt den sociale Dannelse, men den Stil og den Dannelse, der tidligere var det kongelige Teaters Fortrin. Med andre Ord, jeg talte om den kunstneriske Skole og kunstneriske Stil, der tidligere var paa Teatret, og det kommer man ikke bort fra. Det er ganske hen i Vejret, hvis Ministeren antager, at han kan sætte mig, om jeg saa maa sige, i en anden Klasse end de Folk, han der nævner, med Hensyn til Opfattelsen af Teatrets kunstneriske Forhold.

Ministeren talte om min Tone. Jeg kunde ganske vist tænke mig at udstrække min Opfattelse af Begrebet „Dannelse“. I en vis Forstand har jeg indirekte gjort det; da jeg omtalte den nuværende Direktions usømmelige Udtryk om „den gamle raadne Kasse“, netop fordi dette Udtryk fra Direktørens Side ingenlunde blot gjaldt Bygningen. Denne min Paatale af dette mærkværdige Udtryk finder Ministeren lige saa utilbørlig som Hr. Johannes Nielsens Udtalelse. Naar Ministeren ser saadan paa Sagen, skal jeg afholde mig fra enhver Diskussion. Hvis det er usømmeligt at paapege, at en Leder af et Teater har brugt et saadant Udtryk om den Institution, han leder, og hvis saadan Paatale skal kunne sammenstilles med selve Anvendelsen af det nævnte Udtryk, saa tror jeg, det er ganske haabløst at diskutere med Undervisningsministeren om den Slags Ting. Det maa være tilstrækkeligt at konstatere, at Ministerens Syn paa det tilbørlige er forskelligt fra mit, og overlade Dommen derover til andre. (Undervisningsministeren [Keiser-Nielsen]: Jeg sammenlignede det ærede Medlems